

Arrest

nr. 122 172 van 7 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 27 augustus 2010, werd op 17 oktober 2013 door het bestuur ongegrond verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.08.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door : P. E. (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27.10.2010, deel ik mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning tot het bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 Van de Wet van 15 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De arts-adviseur stelt in zijn verslag dd.14.10.2013 vast dat het voorliggende medische dossier niet toelaat het bestaan vast te stellen van een actuele graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Hij komt dan ook tot de conclusie dat er geen sprake is van een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene. Het gaat in casu niet om een actuele ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van voornoemd artikel (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet, de schending van *‘het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 oktober 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953’* alsook *‘het beginsel van behoorlijk bestuur’*.

2.2. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verzoeker de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet dan wel nominatief vermeldt in zijn inleidend verzoekschrift, doch nalaat enige verdere toelichting te verschaffen over de precieze wijze waarop verzoeker meent dat de bestreden beslissing deze artikelen schendt. Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat dit onderdeel van het middel om die reden, naar vaste rechtspraak, als onontvankelijk dient te worden beschouwd (RvS 18 juni 1992, nr. 39.750, Arr. RvS 1992, z.p.).

Bovendien hebben voornoemde artikelen respectievelijk betrekking op de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen en de regels omtrent een tweede asielaanvraag met al dan niet nieuwe elementen. De opgeworpen artikelen zijn zodoende niet relevant in dit annulatieberoep dat immers kadert in een medische regularisatieprocedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.3. Wat betreft de opgeworpen schending van *‘het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 oktober 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953’*, geldt dat verzoeker wederom nalaat aan te duiden welk artikel of artikelen van voornoemd verdrag hij op welke precieze wijze geschonden acht door de bestreden beslissing. Daarenboven handelt dit verdrag over de toekenning van de vluchtelingenstatus en niet over de procedure voor de toekenning van verblijfsrecht op basis medische gronden, die geregeld wordt door artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.4. Wat betreft het laatste onderdeel van verzoekers enig middel, de aangevoerde schending van *'het beginsel van behoorlijk bestuur'* geldt dat verzoeker nalaat aan te duiden welk onderscheiden beginsel of beginselen hij op welke precieze wijze geschonden acht door de bestreden beslissing. 'De beginselen van behoorlijk bestuur' is immers de juridische term die de verzameling van meerdere onderscheiden beginselen aangeeft die dienen gehuldigd te worden door het bestuur bij de uitvoering van bepaalde van haar taken. Beginselen die onmiskenbaar elk hun eigen aard en doel bezitten. Zodoende dient om dezelfde reden als reeds aangegeven dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk te worden beschouwd.

Het enig middel is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC